



Z

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 9 sierpnia 2024 r.

DIH-2.707.25.2024.PL

DECYZJA DIH - 2 Nr 26.2024

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), dalej zwanej: „Kpa” w zw. z art. 35a pkt 9 lit. a, art. 35 c ust. 5 pkt 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2023 r. poz. 846 i 1681), dalej zwanej: „ustawą o systemie” w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 312), dalej zwanej: „ustawą o IH”, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po rozpatrzeniu odwołania z 26 czerwca 2024 r. wniesionego przez przedsiębiorcę Barbarę Zmyśloną prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Zmyślona Barbara Transport Towarowy i Handel (zwanej dalej: „Przedsiębiorcą” lub „Stroną”) od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 17 czerwca 2024 r. wymierzającej Stronie administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych zero groszy), w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. a i art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie, za to że w momencie wprowadzania do obrotu paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1MW nie wystawiała dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 co narusza obowiązki wynikające z art. 6c ust. 1 ww. ustawy **postanawia utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.**

UZASADNIENIE

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej (dalej zwany: „Wielkopolski WIIH” lub „organ pierwszej instancji”) przy piśmie z 9 lipca 2024 r. przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie przedsiębiorcy wraz z aktami sprawy (sygn. D/KA.NR.8361.42.2024).

Inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego WIIH 7 marca 2024 r. działając na podstawie i w ramach upoważnienia nr D/KA.NR.8361.42.2024 przeprowadzili kontrolę w należącym do Strony składzie opału znajdującym się w dodatkowym stałym miejscu wykonywania działalności gospodarczej figurującym we wpisie przedsiębiorcy do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej (dalej zwanej: „CEIDG”). Zakres przedmiotowy wskazany w upoważnieniu obejmował kontrolę jakości paliw stałych; kontrolę przestrzegania obowiązku przechowywania kopii zaświadczeń i dokumentów, o których mowa w art. 6b ust. 1 ustawy o systemie; kontrolę wystawiania, przekazywania i przechowywania świadectw jakości paliwa stałego, o których mowa w art. 6c ustawy o systemie, przestrzegania zakazu wprowadzania do obrotu paliw stałych, o których mowa w art. 7 ust. 7a ustawy o systemie; kontrolę dokumentów dotyczących pochodzenia paliwa

statego, o których mowa w art. 13 ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego (Dz. U. z 2024 r. poz. 507), dalej zwanej: „ustawą o szczególnych rozwiązaniach”.

Kontrolę przeprowadzono w obecności Pełnomocnika przedsiębiorcy, który przedłożył pełnomocnictwo do reprezentowania przedsiębiorcy udzielone w formie aktu notarialnego Repertorium A numer 1514/2018, kopia aktu została dołączona do akt kontroli. Przed przystąpieniem do czynności Pełnomocnikowi okazano legitymacje służbowe. W toku czynności ustalono, że w kontrolowanej placówce wprowadzane są do obrotu paliwa stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub w instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1MW. W momencie wszczęcia kontroli w ofercie handlowej znajdowały się następujące sortymenty węgla kamiennego:

- 1) orzech;
- 2) ekogroszek - nazwa handlowa, groszek plus;
- 3) ekomił - nazwa handlowa, mił plus (od 1 stycznia 2024 r. do momentu wszczęcia kontroli nie dokonano sprzedaży).

W toku kontroli wymienieni w upoważnieniu do przeprowadzenia kontroli pracownicy niezależnego akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie w obecności inspektorów reprezentujących Wielkopolskiego WIIH z partii węgla kamiennego w sortymencie groszek plus - nazwa handlowa ekogroszek składowanego w przyźmie o masie 24,68 ton pobrali do badań próbki paliwa stałego. Pobrano próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań nr 0477/24/4750 i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 7323/24/4750. Czynność udokumentowano w protokole pobrania próbek paliwa stałego nr D/KA.NR.8361.42.2024. Następnie w tym samym dniu inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego WIIH, przekazali pobrane próbki paliwa stałego do niezależnego akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. w Warszawie, według protokołu przyjęcia próbek do badania nr 20/200001499/155-008.

W toku kontroli stwierdzono, że przedsiębiorca nie wystawiał świadectw jakości dla wprowadzanych do obrotu paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW. W związku z powyższym 7 marca 2024 r. przesłuchano Pełnomocnika przedsiębiorcy w charakterze strony i sporządzono protokół przesłuchania, który został dołączony do akt kontroli. Pełnomocnik podał do protokołu, że nie sporządzał świadectw jakości paliw stałych. Natomiast do każdej sprzedaży, na żądanie klienta przekazywał kserokopię świadectwa jakości wystawionego przez dostawcę danego paliwa stałego. Z treści zeznania wynika, że przedsiębiorca wystawiał oświadczenie o pochodzeniu węgla wyłącznie do transakcji dokumentowanych fakturami.

Pełnomocnik przedsiębiorcy w odpowiedzi na wezwanie kontrolujących przedłożył dowody sprzedaży:

- 1) Faktura VAT nr 11/MAG/02/2024 z 26 lutego 2024 r.,
- 2) Oświadczenie o pochodzeniu węgla nr 11/2024 z 26 lutego 2024 r.,
- 3) Fakturę VAT nr 97/MAG/10/2023 z 16 października 2023 r.,
- 4) Oświadczenie o pochodzeniu węgla nr 97/2023 z 16 października 2023 r.,
- 5) Paragon nr 7246 z 1 marca 2024 r.,
- 6) Paragon nr 7249 z 1 marca 2024 r.,

oraz dokumenty otrzymane od dostawcy paliw stałych

- 7) Fakturę VAT nr F 424/ z 15 czerwca 2023 r.,

- 8) Świadectwo jakości paliw stałych nr 424/A z 14 czerwca 2023 r.,
- 9) Oświadczenie o pochodzeniu węgla nr OS/F424/A z 15 czerwca 2023 r.,
- 10) Fakturę VAT nr F 257/A z 21 kwietnia 2023 r.,
- 11) Świadectwo jakości paliw stałych nr 257/A z 21 kwietnia 2023 r.,
- 12) Oświadczenie o pochodzeniu węgla nr OS/F257/A z 24 kwietnia 2023 r.

Kopie ww. dokumentów załączono do akt kontroli.

Przedsiębiorca oświadczył, że nie wprowadza do obrotu paliw stałych objętych zakazem wynikającym z art. 7 ust. 7a ustawy o systemie i nie sprzedaje paliw stałych dla odbiorców posiadających instalacje spalania o nominalnej mocy cieplnej powyżej 1 MW. Oświadczenie dołączono do akt kontroli. Protokół kontroli nr D/KA.NR.8361.42.2024 zawierający powyższe ustalenia został sporządzony i odczytany w kontrolowanej placówce 7 marca 2024 r. Przedsiębiorca został prawidłowo pouczony o możliwości zgłoszenia uwag bezpośrednio do protokołu kontroli lub do wniesienia ich na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu zgodnie z art. 20 ust. 2 ustawy o IH. Pełnomocnik podpisał protokół kontroli bez uwag. Strona nie skorzystała z możliwości wniesienia uwag do protokołu kontroli na piśmie.

Badania przeprowadzone przez niezależne akredytowane laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. udokumentowane protokołem z badań nr 20/200001499/155-008 z 13 marca 2024 r., wykazało, że węgiel kamienny w sortymencie ekogroszek - nazwa handlowa groszek plus spełniał wymagania jakościowe określone dla tego rodzaju paliwa w załączniku do rozporządzenia Ministra Energii z 23 grudnia 2022 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2856), dalej zwanego: „rozporządzeniem w sprawie wymagań jakościowych”. Protokół z badań nr 20/200001499/155-008 został doręczony stronie 19 marca 2024 r. Próbką nie była badana na zgodność ze świadectwem jakości paliw stałych, ponieważ Przedsiębiorca nie realizował obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie. Powyższe skutkowało brakiem możliwości porównania rzeczywistych parametrów jakościowych ustalonych w laboratorium z deklarowanym w świadectwie.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej zwany: „Prezes UOKiK” lub „organ odwoławczy”) wyjaśnia, iż z przesłanych akt o sygnaturze D/KA.NR.8361.42.2024 wynika, że ustalenia i materiał dowodowy zgromadzony w toku kontroli przeprowadzonej 7 marca 2024 r. stanowił podstawę do wszczęcia dwóch odrębnych postępowań administracyjnych dotyczących:

- a) wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej z tytułu naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 13 ust. 2 ustawy o szczególnych rozwiązaniach,
- b) wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej z tytułu naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie.

Niniejsze postępowanie zainicjowane odwołaniem wniesionym przez Stronę 28 czerwca 2024 r. (data stempla pocztowego) dotyczy postępowania w przedmiocie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej z tytułu naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie. Wynika to z treści wniesionego pisma oraz dat wydania i doręczenia decyzji w wymienionych powyżej postępowaniach.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w tej sprawie wynika, że Wielkopolski WIIH pismem z dnia 17 maja 2024 r. wszczął postępowanie w przedmiocie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. a) w związku z naruszeniem obowiązku z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie. Strona została pouczona przysługujących jej prawach wynikających z art. 10 § 1 Kpa. W treści pisma Przedsiębiorca został wezwany do przestania

informacji o wielkości obrotu z działalności lub wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok kontroli. Pismo zostało doręczone 20 maja 2024 r.

Strona w piśmie z 3 czerwca 2024 r. podała dane o wielkości osiąganego przychodu z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej.

Wielkopolski WIIH 17 czerwca 2024 r. wydał decyzję, w której na podstawie art. 35a pkt 9 lit. a), art. 35c ust. 5 pkt 1 i art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie, wymierzył stronie administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł z tytułu naruszenia obowiązku wystawiania świadectw jakości paliw stałych, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie. W treści decyzji organ pierwszej instancji przytoczył ustalenia faktyczne poczynione w toku kontroli oraz postępowania administracyjnego. Ponadto przytoczono i wyjaśniono przepisy prawa stanowiące podstawę zastosowania sankcji w postaci kary pieniężnej. Organ przeanalizował również materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 i 2 Kpa. W efekcie Wielkopolski WIIH nie dopatrył się podstaw do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu ani do wyznaczenia terminu przedstawienia dowodów potwierdzających usunięcie naruszenia prawa lub powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa w wyznaczonym terminie. Jednocześnie w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy organ pierwszej instancji postanowił o wymierzeniu kary pieniężnej w dolnej granicy zagrożenia przewidzianego w art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, tj. w wysokości 10.000,00 zł. Decyzja została doręczona 20 czerwca 2024 r.

Strona z zachowaniem ustawowego terminu pismem z 26 czerwca 2024 r. wniosła odwołanie od decyzji Wielkopolskiego WIIH z dnia 17 czerwca 2024 r. Z treści pisma wynika, że przedsiębiorca zarzuca zaskarżonej decyzji rażące naruszenie prawa w postaci art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 Kpa, ponieważ ustalenia poczynione przez organ są niezgodne ze stanem faktycznym. Zdaniem strony organ uniemożliwił jej czynny udział w postępowaniu administracyjnym czym naruszył art. 10 § 1 Kpa. Postępowanie organu naruszyło zaufanie przedsiębiorcy do organów administracji publicznej, co narusza art. 8 Kpa. Strona zarzuca również bezprzedmiotowość nałożonej kary, co stanowi zarzut naruszenia art. 105 Kpa. Ponadto strona wniosła o przestanie akt sprawy oraz o przeprowadzenie przesłuchania osób wymienionych w treści odwołania.

Pismem z 15 lipca 2024 r. Prezes UOKiK, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Pismo zostało doręczone 23 lipca 2024 r. i pozostało bez odpowiedzi.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ wyższego stopnia dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

W myśl art. 5 ust. 2 ustawy o IH w postępowaniu administracyjnym w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji Handlowej organem właściwym jest wojewódzki inspektor, jeżeli przepisy odrębne nie stanowią inaczej. Organem wyższego

stopnia jest Prezes UOKiK.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes UOKiK wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych lub spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zgodnie z art. 6c ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw kopia świadectwa jakości poświadczona za zgodność z oryginałem przez przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe jest przekazywana każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d przywołanej powyżej ustawy. Na podstawie delegacji zawartej w art. 6e Minister Klimatu i Środowiska w dniu 23 grudnia 2022 r. wydał rozporządzenie w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2843), w którym określił wzór tego dokumentu.

Z przepisu art. 6c ust. 1 ustawy o systemie, wynika, iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości - wprowadzając je do obrotu. W tym miejscu należy wyjaśnić, że świadectwo jakości spełnia rolę informacyjną, ma zapewnić nabywcy danej konkretnej partii paliwa rzetelną i zgodną ze stanem faktycznym informację o cechach użytkowych wyrażonych wartościami parametrów jakościowych. Wynika to z woli ustawodawcy, który w art. 6d pkt 6 ustawy o systemie zobligował przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe do wskazania w treści świadectwa jakości, wartości parametrów paliwa, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2.

Niedopełnienie przedmiotowego obowiązku wynikającego z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie tj. wystawienia świadectwa jakości wprowadzanych do obrotu paliw stałych, w myśl art. 35a pkt 9 lit. a ww. ustawy podlega karze pieniężnej.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż organ odwoławczy opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodami w sprawie są protokoły kontroli nr D/KA.NR.8361.42.2024 z 7 marca 2024 r., który zostały podpisany bez uwag przez umocowanego notarialnie Pełnomocnika przedsiębiorcy uczestniczącego w kontroli. Strona prawidłowo pouczona nie skorzystała z uprawnienia do wniesienia uwag do protokołu kontroli na piśmie. Protokoły kontroli stanowią dokument urzędowy sporządzony w przepisanej formie przez powołany do tego organ państwowy, w tej sprawie Wielkopolskiego WIIH, w zakresie jego działania i stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo stwierdzone. Dokumenty urzędowe w rozumieniu art. 76 § 1 Kpa, które korzystają z wiarygodności zawartych w nich ustaleń (por. wyrok NSA z dnia 23 czerwca 2016 r., II GSK 140/15).

Z treści protokołu kontroli nr D/KA.NR.8361.42.2024 z 7 marca 2024 r. jednoznacznie wynika, że Przedsiębiorca w momencie wszczęcia kontroli wprowadzał do obrotu paliwa stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW. W toku czynności kontrolnych ustalono, że strona w momencie wprowadzenia do obrotu ww. paliw nie wystawiała świadectw jakości paliw stałych. Natomiast wraz z dokumentem sprzedaży na żądanie nabywcy przekazywała kserokopię świadectwa jakości otrzymanego od dostawcy danego paliwa stałego.

W związku z powyższym kontrolujący przesłuchali Pełnomocnika przedsiębiorcy w charakterze strony. Protokół przesłuchania został włączony do akt kontroli.

Wielkopolski WIIH na podstawie zebranego materiału dowodowego ustalił, że Strona nie realizowała ciążącego na niej ustawowego obowiązku wystawiania świadectw jakości paliw stałych w momencie wprowadzania ich do obrotu. Zgodnie z brzmieniem przepisu art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie, powyższe ustalenie stanowi wystarczającą przesłankę do nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej. Ustawodawca użył sformułowania „karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi nie wystawia świadectwa jakości”, zatem organ działa w ramach decyzji związanej. Ustalając wysokość kary organ pierwszej instancji miał na uwadze art. 35c ust. 5 ustawy o systemie, zgodnie z którym wysokość wymierzanej kary pieniężnej wynosi:

- 1) od 10.000 zł do 25.000 zł w przypadku, gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł;
- 2) od 25.001 zł do 100.000 zł w przypadku, gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000 zł.

Za wartość paliw stałych wprowadzanych do obrotu w dniu rozpoczęcia kontroli organ pierwszej instancji przyjął wartość partii węgla kamiennego w sortymencie ekogroszek - nazwa handlowa groszek plus, z której pobrano próbki do badań, która nie przekraczała kwoty 200.000,00 zł. Wielkopolski WIIH wymierzając stronie administracyjną karę pieniężną uwzględnił także przesłanki, o których mowa w art. 35d ust. 4 ustawy o systemie, czyli dotychczasową działalność przedsiębiorcy, tj. że w zakresie przestrzegania przepisów ustawy o systemie był kontrolowany po raz pierwszy. Ponadto organ pierwszej instancji uwzględnił udzieloną przez Stronę informację o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w 2023 r. poprzedzającym rok kontroli, która wpłynęła do jego siedziby 3 czerwca 2024 r. WIIH w Poznaniu wymierzył stronie administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł. Kwota kary pieniężnej mieści się w dolnej granicy przewidzianej w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie.

Odnosząc się do zarzutu bezprzedmiotowości decyzji zawartego w treści odwołania Przedsiębiorcy, Prezes UOKiK po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że zarzut jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie. Jak trafnie wyjaśnił Naczelny Sąd Administracyjny orzekając w innej sprawie organ administracji zobowiązany jest do uchylenia zaskarżonej decyzji w całości i umorzenia postępowania pierwszej instancji, jeżeli stwierdzi, że postępowanie pierwszej instancji było chociażby w części bezprzedmiotowe (art. 105 Kpa), zaś postępowanie staje się bezprzedmiotowe, jeżeli w jego toku wystąpi brak chociażby jednego z podstawowych elementów stosunku administracyjnego (podmiotu, przedmiotu, podstawy prawnej) będącego przedmiotem postępowania (por. wyrok NSA z dnia 6 kwietnia 2011 r. sygn. akt II GSK 419/10). Z akt sprawy niewątpliwie wynika, że strona jest przedsiębiorcą, fakt ten potwierdza treść wpisu do CEIDG znajdującego się w aktach kontroli. Z treści protokołu kontroli wynika,

że w momencie kontroli przedsiębiorca wprowadzał do obrotu węgiel kamienny przeznaczony do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW.

Prezes UOKiK wyjaśnia, że pojęcie „wprowadzanie do obrotu paliw stałych” zawarte w art. 2 ust. 1 pkt 14a ustawy o systemie obejmuje sprzedaż lub inną formę zbycia paliw stałych z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2. Przeznaczenie w myśl art. 1 ust. 2 ww. ustawy to gospodarstwa domowe lub instalacje spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie orzekając w innej sprawie, celnie wyjaśnił, że z treści art. 2 ust. 1 pkt 14a wynika, że w przepisach ustawy o systemie opowiedziano się za szeroką definicją pojęcia „wprowadzanie do obrotu”, obejmującą nie tylko pierwszą czynność przekazania towaru przez jego wytwórcę lub importera, ale każde zbycie tego towaru (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 21 kwietnia 2022 r. sygn. akt V SA/Wa 307/22).

Z kolei z treści art. 6c ust. 1 ustawy o systemie wynika, że wystawienie świadectwa jakości jest obowiązkiem przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu paliwa stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW. Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w uzasadnieniu wyroku wydanego w innej sprawie z zakresu przestrzegania przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw „(...) przepis ustawy posługuje się tu sformułowaniem „przedsiębiorca (...) wystawia”, zatem jest to kategoryczny i bezwzględny nakaz każdorazowego wystawienia świadectwa jakości zawierającego 10 obligatoryjnych elementów wymienionych w art. 6d ustawy o jakości paliw(...)” (por. wyrok VI SA/WA 1405/19 z dnia 17 października 2019 r.).

Z treści art. 6c ust. 2 ustawy o systemie wynika wprost, że kopia świadectwa jakości poświadczona za zgodność z oryginałem przez przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe jest przekazywana każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe. Użyte w tym przepisie sformułowanie „każdemu podmiotowi” oznacza zarówno pierwsze, jak i każde kolejne wprowadzenie danego paliwa stałego do obrotu, aż do zbycia na rzecz finalnego odbiorcy, który użyje je w gospodarstwie domowym lub instalacji spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW. Ponadto sformułowanie „każdy podmiot” oznacza, że obowiązek ten dotyczy wszystkich podmiotów uczestniczących w obrocie węglem od producenta lub importera przez pośredniczące podmioty węglowe, dealerów i firmy sprzedające paliwo na rynku detalicznym. Należy również wyjaśnić, że żaden z przepisów ustawy o systemie nie uzależnia istnienia obowiązku wystawienia świadectwa jakości i przekazania nabywcy jego potwierdzonej za zgodność z oryginałem kopii od ilości lub wartości wprowadzanych do obrotu paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW. Na gruncie tej sprawy oznacza to, że Strona wprowadzając do obrotu paliwa stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW i powinna była wystawiać świadectwo jakości w momencie wprowadzania ww. paliw do obrotu. Ponadto w myśl art. 6c ust. 3 ustawy o systemie przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwa stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW jest zobowiązany do jego przechowywania przez okres 2 lat licząc od daty jego wystawienia.

Z treści protokołu kontroli w sposób niewątpliwy wynika, że strona nie realizowała obowiązku wystawiania świadectw jakości paliw stałych, a w konsekwencji nie przekazywała ich nabywcom i nie przechowywała.

Stosowana przez przedsiębiorcę praktyka przekazywania nabywcom, na ich żądanie kserokopii świadectw jakości otrzymanych od dostawców danego paliwa nie może zostać uznana za spełnienie obowiązku z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie. Świadectwa te świadczą o tym, że dostawca Strony wprowadzając do obrotu paliwo stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW zrealizował ciężący na nim obowiązek wynikający z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie. Dokumenty te obrazują i informują o wartościach parametrów jakościowych w momencie ich zakupu przez Stronę. Przedsiębiorca w ramach wykonywanej działalności gospodarczej w momencie wprowadzania paliw stałych do obrotu nie wystawiał własnych świadectw jakości do czego był zobowiązany, na podstawie art. 6c ust. 1 ustawy o systemie. W związku z powyższym Prezes UOKiK stwierdził, że istnieje zarówno podmiot jak i przedmiot postępowania, co czyni zarzut strony bezpodstawnym i postanowił o jego nieuwzględnieniu.

Prezes UOKiK przeprowadzając ponownie postępowanie postanowił odnieść się do wniosków sformułowanych w treści odwołania strony.

Odnosząc się do wniosku o dostarczenie kopii akt sprawy, Prezes UOKiK postanowił o nieuwzględnieniu wniosku. Przepis art. 73 ust. 1 Kpa stanowi, że: „Strona ma prawo wglądu w akta sprawy, sporządzania z nich notatek, kopii lub odpisów. Prawo to przysługuje również po zakończeniu postępowania.”. Zgodnie z art. 73 ust. 1a Kpa „Czynności określone w § 1 są dokonywane w lokalu organu administracji publicznej w obecności pracownika tego organu.” Prezes UOKiK w treści pisma z 15 lipca 2024 r. poinformował stronę o służącym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w terminie 7 dni od dnia otrzymania przedmiotowego pisma. Prezes UOKiK wskazał również sposób umówienia się w celu zapoznania z aktami sprawy. Pismo zostało doręczone 23 lipca 2024 r. i pozostało bez odpowiedzi, Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Zgodnie z dyspozycją art. 77 § 4 Kpa „Fakty powszechnie znane oraz fakty znane organowi z urzędu nie wymagają dowodu. Fakty znane organowi z urzędu należy zakomunikować stronie.”. Prezes UOKiK informuje, że z urzędu jest mu znany fakt złożenia przez Stronę w innym postępowaniu prowadzonym przez Wielkopolskiego WIIH, w przedmiocie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej z tytułu naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 13 ust. 2 ustawy o szczególnych rozwiązaniach, dokumentów w postaci paragonów, oświadczeń o pochodzeniu węgla i świadectw jakości. Dokumenty te wpłynęły do siedziby Wielkopolskiego WIIH 13 czerwca 2024 r. w odpowiedzi na postanowienie z 24 maja 2024 r. wydane w trybie art. 189f § 2 Kpa.

Zgodnie z dyspozycją art. 75 § 1 Kpa „Jako dowód należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem. W szczególności dowodem mogą być dokumenty, zeznania świadków, opinie biegłych oraz oględziny.”. Prezes UOKiK postanowił o dopuszczeniu w niniejszym postępowaniu prowadzonym w przedmiocie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej z tytułu naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie, dowodów w postaci świadectw jakości doręczonych do siedziby Wielkopolskiego WIIH 13 czerwca 2024 r. Pozostałe doręczone dokumenty, tj. oświadczenia o pochodzeniu węgla i paragony nie mogą przyczynić do wyjaśnienia niniejszej sprawy w związku z czym nie zostały dopuszczone jako dowód.

Po przeanalizowaniu znajdujących się w aktach D/KA.NR.8361.42.2024 dokumentów Prezes UOKiK stwierdził, że przedsiębiorca przedłożył świadectwa jakości w ilości 568 sztuk z czego 223 dotyczyły 2022 r., 268 - 2023 r. i 77 - 2024 r.

Analiza treści przedłożonych dokumentów wykazała, że w dokumentach datowanych na kwiecień 2022 r. od numeru 88/04/22 z 19 kwietnia do numeru 110/04/22 z 29 kwietnia 2022 r. brakuje wyjaśnień w rubrykach „Rodzaj paliwa” i „System certyfikacji” oraz w ogóle nie umieszczono rubryki oznaczonej we wzorze nr 6, która stanowi wprowadzenie i wyjaśnienie do kolejnych pozycji tabeli zawierających parametry jakościowe. Należy w tym miejscu wyjaśnić, że dobrem chronionym przez obowiązek wystawiania świadectw jakości paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, o którym mowa w art. 6c ustawy o systemie jest prawo konsumenta / nabywcy do uzyskania rzetelnej i zgodnej ze stanem faktycznym informacji o jakości nabywanego paliwa stałego. Zgodnie z dyspozycją art. 6e ustawy o systemie, wzór świadectwa jakości określono uwzględniając konieczność zapewnienia kompletności, jednolitości i czytelności wystawianych świadectw jakości. Dokument świadectwa jakości służy jako instrument realizacji ochrony prawa konsumenta lub nabywcy paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, do uzyskania rzetelnej i zgodnej ze stanem faktycznym informacji. W związku z powyższym Prezes UOKiK stwierdził, że dokumenty te nie są niezgodne ze wzorem świadectwa jakości paliw stałych opublikowanym w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1892). W treści dokumentów od nr 88/04/22 do nr 110/04/22 jako system certyfikacji wskazano „Raport LK4100/4101”. Dokumenty z kwietnia 2022 r. od nr 111/4/22 z 25 kwietnia do nr 124/4/2022 z 29 kwietnia 2022 r. są zgodne ze wzorem opublikowanym w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1892). Wskazano w nich system certyfikacji „Badania przeprowadzone przez niezależne, akredytowane laboratoria”. Ponadto w dokumentach tych widoczne jest, że powstały w wyniku przerobienia „bazowego” egzemplarza świadectwa jakości paliw stałych przez zastępowanie wydrukowanego na nim numeru odręcznym wpisem.

Dokumenty z maja 2022 r. w liczbie 47 od nr 1/05/22 z 5 maja do nr 47/05/22 z 31 maja 2022 r. są zgodne z obowiązującym ówczesnie wzorem świadectwa jakości paliw stałych. W dokumentach tych jako system certyfikacji wskazano: „Badania przeprowadzone przez niezależne, akredytowane laboratoria”. Ponadto w dokumentach tych widoczne jest, że dokonano przerobienia egzemplarza świadectwa jakości paliw stałych poprzez wpisanie odręcznie numeru dokumentu.

Dokumenty z czerwca 2022 r. w liczbie 16 od nr 1/6/22 z 1 czerwca do nr 16/06/22 z 29 czerwca 2022 r. są zgodne z obowiązującym ówczesnie wzorem świadectwa jakości paliw stałych. W dokumentach tych jako system certyfikacji wskazano: „Badania przeprowadzone przez niezależne, akredytowane laboratoria”. Ponadto w dokumentach tych widoczne jest, że dokonano przerobienia egzemplarza świadectwa jakości paliw stałych poprzez odręczne wpisanie numeru.

Dokumenty z lipca 2022 r. w liczbie 20 od nr 1/07/22 z 12 lipca do nr 20/06/22 z 29 lipca 2022 r. są zgodne z obowiązującym ówczesnie wzorem świadectwa jakości paliw stałych. W dokumentach tych jako system certyfikacji wskazano: „Badania przeprowadzone przez niezależne, akredytowane laboratoria”. Ponadto w dokumentach tych widoczne jest, że dokonano przerobienia egzemplarza świadectwa jakości paliw stałych poprzez wpisanie

odręcznie numeru dokumentu. W dokumencie o nr 19/07/22 wpisano datę wystawienia „29 - 7- 2023”.

Dokumenty z sierpnia 2022 r. w liczbie 16 od nr 1/08/22 z 1 sierpnia do nr 16/8/22 z 29 sierpnia 2022 r. są zgodne z obowiązującym ówczesnie wzorem świadectwa jakości paliw stałych. W dokumentach tych jako system certyfikacji wskazano: „Badania przeprowadzone przez niezależne, akredytowane laboratoria”. Ponadto w dokumentach tych widoczne jest, że dokonano przerobienia egzemplarza świadectwa jakości paliw stałych poprzez wpisywanie odręcznie numeru dokumentu.

Dokumenty z września 2022 r. w liczbie 27 od nr 1/09/22 z 3 września do nr 27/9/22 z 30 września 2022 r. są zgodne z obowiązującym ówczesnie wzorem świadectwa jakości paliw stałych. W dokumentach tych jako system certyfikacji wskazano: „Badania przeprowadzone przez niezależne, akredytowane laboratoria”. Ponadto w dokumentach tych widoczne jest, że dokonano przerobienia egzemplarza świadectwa jakości paliw stałych poprzez wpisywanie odręcznie numeru dokumentu.

Dokumenty z października 2022 r. w liczbie 24 od nr 1/10/22 z 1 października do nr 5/10/22 z 3 października i od nr 10/10/22 z 4 października do nr 28/10/22 z 29 października 2022 r. są zgodne z obowiązującym ówczesnie wzorem świadectwa jakości paliw stałych. W przedłożonym materiale dowodowym brak dokumentów od nr 6 do nr 9. W dokumentach jako system certyfikacji wskazano: „Badania przeprowadzone przez niezależne, akredytowane laboratoria”. Ponadto w dokumentach tych widoczne jest, że dokonano przerobienia egzemplarza świadectwa jakości paliw stałych poprzez wpisanie odręcznie numeru dokumentu. W treści dokumentu nr 27/10/22 z 29 października 2022 r. w rubryce nr 5 po słowach „Badania przeprowadzone przez niezależne, akredytowane laboratoria” dopisano odręcznie: „nr certyfikatu lub sprawozdania lub nr świadectwa od dostawcy”.

Dokumenty z listopada 2022 r. w liczbie 5 od nr 1/11/22 z 4 listopada do nr 5/11/22 z 8 listopada 2022 r. są zgodne z obowiązującym ówczesnie wzorem świadectwa jakości paliw stałych. W dokumentach tych jako system certyfikacji wskazano: „Badania przeprowadzone przez niezależne, akredytowane laboratoria”. Ponadto w dokumentach tych widoczne jest, że dokonano przerobienia egzemplarza świadectwa jakości paliw stałych poprzez wpisywanie odręcznie numeru dokumentu.

Dokumenty z grudnia 2022 r. w liczbie 31 od nr 1/12/22 z 1 grudnia do nr 29/12/22 z 28 grudnia 2022 r. są zgodne z obowiązującym ówczesnie wzorem świadectwa jakości paliw stałych. W przedłożonym materiale dowodowym znajdują dwa dokumenty o nr 21/12/22 z datą wystawienia 17 i 19 grudnia 2022 r. i dwa egzemplarze dokumentu nr 22/12/22 z datą wystawienia 19.12.2022 r. We wszystkich dokumentach z grudnia 2022 r. jako system certyfikacji wskazano: „Badania przeprowadzone przez niezależne, akredytowane laboratoria”. Ponadto w dokumentach tych widoczne jest, że dokonano przerobienia egzemplarza świadectwa jakości paliw stałych poprzez wpisanie odręcznie numeru dokumentu.

Analiza dokumentów ze stycznia 2023 r. w liczbie 17 od nr 1/01/2023 z 3 stycznia do nr 17/01/2023 z 31 stycznia 2023 r. wykazała, że brakuje w nich wyjaśnień w rubrykach „Rodzaj paliwa” i „System certyfikacji” oraz w ogóle nie umieszczono rubryki oznaczonej we wzorze nr 6, która stanowi wprowadzenie i wyjaśnienie do kolejnych pozycji tabeli zawierających parametry jakościowe. Ponadto nie jest aktualna treść odnośnika 1) umieszczonego w rubryce „Wartość wskazana przez przedsiębiorcę” oraz odnośnika 2) umieszczonego w rubryce „Wartość dopuszczalna”.

Warto w tym miejscu przypomnieć, że dobrem chronionym przez obowiązek wystawiania świadectw jakości paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, o którym mowa w art. 6c ustawy o systemie jest prawo konsumenta lub nabywcy do uzyskania rzetelnej i zgodnej ze stanem faktycznym informacji o jakości nabywanego paliwa stałego. Zgodnie z dyspozycją art. 6e ww. ustawy, wzór świadectwa jakości określono uwzględniając konieczność zapewnienia kompletności, jednolitości i czytelności wystawianych świadectw jakości. Dokument świadectwa jakości służy jako instrument realizacji ochrony prawa konsumenta / nabywcy paliw stałych, do uzyskania rzetelnej i zgodnej ze stanem faktycznym informacji. W związku z powyższym Prezes UOKiK stwierdził, że dokumenty te nie są niezgodne ze wzorem świadectwa jakości paliw stałych opublikowanym w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 23 grudnia 2022 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2843). Ponadto nazwa podana w rubryce „Rodzaj paliwa”, tj. ekogroszek nie jest zgodna z nazwą tego sortymentu węgla kamiennego określona w załączniku do rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 23 grudnia 2022 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2856). Zgodna z ww. rozporządzeniem nazwa sortymentu to „ekogroszek - nazwa handlowa, Groszek plus”. W treści wszystkich dokumentów ze stycznia 2023 r. jako system certyfikacji wskazano „Raport LK4100/4101”. Dokumenty z lutego 2023 r. w liczbie 39 od nr 1/02/2023 z 2 lutego do nr 39/02/2023 z 28 lutego 2023 r. nie są zgodne z obowiązującym wzorem świadectwa jakości paliw stałych. Nazwa podana w rubryce „Rodzaj paliwa”, tj. ekogroszek nie jest zgodna z obowiązującą nazwą tego sortymentu węgla kamiennego. W dokumentach tych jako system certyfikacji wskazano: „Raport LK4100/4101”.

Dokumenty z marca 2023 r. w liczbie 58 od nr 1/03/2023 z 1 marca do nr 58/03/2023 z 31 marca 2023 r. nie są zgodne z obowiązującym wzorem świadectwa jakości paliw stałych. Nazwa podana w rubryce „Rodzaj paliwa”, tj. ekogroszek nie jest zgodna z obowiązującą nazwą tego sortymentu węgla kamiennego. W dokumentach tych jako system certyfikacji wskazano: „Raport LK4100/4101”.

Dokumenty z kwietnia 2023 r. w liczbie 32 od nr 4/04/2023 1 kwietnia do nr 35/04/2023 z 29 kwietnia 2023 r. nie są zgodne z obowiązującym wzorem świadectwa jakości paliw stałych. Nazwa podana w rubryce „Rodzaj paliwa”, tj. ekogroszek nie jest zgodna z obowiązującą nazwą tego sortymentu węgla kamiennego. W dokumentach tych jako system certyfikacji wskazano: „Raport LK4100/4101”.

Dokumenty z maja 2023 r. w liczbie 10 od nr 1/05/2023 z 5 maja do nr 10/05/2023 z 27 maja 2023 r. nie są zgodne z obowiązującym wzorem świadectwa jakości paliw stałych. Nazwa podana w rubryce „Rodzaj paliwa”, tj. ekogroszek nie jest zgodna z obowiązującą nazwą tego sortymentu węgla kamiennego. W dokumentach tych jako system certyfikacji wskazano: „Raport LK4100/4101”.

Dokumenty z czerwca 2023 r. w liczbie 5 od nr 1/06/2023 z 5 czerwca do nr 5/06/2023 z 19 czerwca 2023 r. nie są zgodne z obowiązującym wzorem świadectwa jakości paliw stałych. Nazwa podana w rubryce „Rodzaj paliwa”, tj. ekogroszek nie jest zgodna z obowiązującą nazwą tego sortymentu węgla kamiennego. W dokumentach tych jako system certyfikacji wskazano: „Raport LK4100/4101”.

Dokumenty z sierpnia 2023 r. w liczbie 8 od nr 1/08/2023 z 4 sierpnia do nr 8/08/2023 z 25 sierpnia 2023 r. nie są zgodne z obowiązującym wzorem świadectwa jakości paliw stałych. Nazwa podana w rubryce „Rodzaj paliwa”, tj. ekogroszek nie jest zgodna z obowiązującą

nazwą tego sortymentu węgla kamiennego. W dokumentach tych jako system certyfikacji wskazano: „Raport LK4100/4101”.

Dokumenty z września 2023 r. w liczbie 11 od nr 1/09/2023 2 września do nr 11/09/2023 z 30 września 2023 r. nie są zgodne z obowiązującym wzorem świadectwa jakości paliw stałych. Nazwa podana w rubryce „Rodzaj paliwa”, tj. ekogroszek nie jest zgodna z obowiązującą nazwą tego sortymentu węgla kamiennego. W dokumentach tych jako system certyfikacji wskazano: „Raport LK4100/4101”.

Dokumenty z października 2023 r. w liczbie 18 od nr 1/10/2023 z 2 października do nr 18/10/2023 z 28 października 2023 r. nie są zgodne z obowiązującym wzorem świadectwa jakości paliw stałych. Nazwa podana w rubryce „Rodzaj paliwa”, tj. ekogroszek nie jest zgodna z obowiązującą nazwą tego sortymentu węgla kamiennego. W dokumentach tych jako system certyfikacji wskazano: „Raport LK4100/4101”.

Dokumenty z listopada 2023 r. w liczbie 27 od nr 1/11/2023 z 2 listopada do nr 27/11/2023 z 30 listopada 2023 r. nie są zgodne z obowiązującym wzorem świadectwa jakości paliw stałych. Nazwa podana w rubryce „Rodzaj paliwa”, tj. ekogroszek nie jest zgodna z obowiązującą nazwą tego sortymentu węgla kamiennego. W dokumentach tych jako system certyfikacji wskazano: „Raport LK4100/4101”.

Dokumenty z grudnia 2023 r. w liczbie 32 od nr 1/12/2023 z 2 grudnia do nr 32/11/2023 z 29 grudnia 2023 r. nie są zgodne z obowiązującym wzorem świadectwa jakości paliw stałych. Nazwa podana w rubryce „Rodzaj paliwa”, tj. ekogroszek nie jest zgodna z obowiązującą nazwą tego sortymentu węgla kamiennego. W dokumentach tych jako system certyfikacji wskazano: „Raport LK4100/4101”.

Analiza dokumentów ze stycznia 2024 r. w liczbie 30 od nr 1/01/2024 z 2 stycznia 2024 r. do nr 30/01/2024 29 stycznia 2024 r. wykazała, że brakuje w nich wyjaśnień w rubrykach „Rodzaj paliwa” i „System certyfikacji” oraz w ogóle nie umieszczono rubryki oznaczonej we wzorze nr 6, która stanowi wprowadzenie i wyjaśnienie do kolejnych pozycji tabeli zawierających parametry jakościowe. Ponadto nie jest aktualna treść odnośnika 1) umieszczonego w rubryce „Wartość wskazana przez przedsiębiorcę” oraz odnośnika 2) umieszczonego w rubryce „Wartość dopuszczalna”. Warto w tym miejscu wyjaśnić, że dobrem chronionym przez obowiązek wystawiania świadectw jakości paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, o którym mowa w art. 6c ustawy o systemie jest prawo konsumenta / nabywcy do uzyskania rzetelnej i zgodnej ze stanem faktycznym informacji o jakości nabywanego paliwa stałego. Zgodnie z dyspozycją art. 6e ww. ustawy, wzór świadectwa jakości określono uwzględniając konieczność zapewnienia kompletności, jednolitości i czytelności wystawianych świadectw jakości. Dokument świadectwa jakości służy jako instrument realizacji ochrony prawa konsumenta / nabywcy paliw stałych, do uzyskania rzetelnej i zgodnej ze stanem faktycznym informacji. W związku z powyższym Prezes UOKiK stwierdził, że dokumenty te nie są niezgodne ze wzorem świadectwa jakości paliw stałych opublikowanym w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 23 grudnia 2022 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2843). Ponadto nazwa podana w rubryce „Rodzaj paliwa”, tj. ekogroszek nie jest zgodna z nazwą tego sortymentu węgla kamiennego określona w załączniku do rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 23 grudnia 2022 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2856). Zgodna z ww. rozporządzeniem nazwa sortymentu to „ekogroszek - nazwa handlowa, Groszek plus”. W treści wszystkich dokumentów ze stycznia 2024 r. jako system certyfikacji wskazano „Raport LK4100/4101”.

Dokumenty z lutego 2024 r. w liczbie 40 od nr 1/02/2024 z 1 lutego do nr 40/02/2024 z 26 lutego 2024 r. nie są zgodne z obowiązującym wzorem świadectwa jakości paliw stałych. Nazwa podana w rubryce „Rodzaj paliwa”, tj. ekogroszek nie jest zgodna z obowiązującą nazwą tego sortymentu węgla kamiennego. W dokumentach tych jako system certyfikacji wskazano: „Raport LK4100/4101”.

Dokumenty z marca 2024 r. w liczbie 7 od nr 1/03/2024 z 1 marca do nr 7/03/2024 z 5 marca 2024 r. nie są zgodne z obowiązującym wzorem świadectwa jakości paliw stałych. Nazwa podana w rubryce „Rodzaj paliwa”, tj. ekogroszek nie jest zgodna z obowiązującą nazwą tego sortymentu węgla kamiennego. W dokumentach tych jako system certyfikacji wskazano: „Raport LK4100/4101”.

Prezes UOKiK po zapoznaniu się z materiałem dowodowym stwierdził, że przedłożone przez Przedsiębiorcę 568 świadectw jakości paliw stałych zostały wystawione w wykonaniu postanowienia Wielkopolskiego WIIH wydanego w innym postępowaniu administracyjnym. Zdaniem Prezesa UOKiK świadczy o tym fakt przedłożenia świadectw po fakcie wezwania przez organ pierwszej instancji oraz zakres dat z którego pochodzą dokumenty od 19 kwietnia 2022 r. do 7 marca 2024 r., zgodny z zakresem wskazanym we wspomnianym postanowieniu.

Fakt, następczego sporządzenia przedmiotowych dokumentów potwierdza, zdaniem organu odwoławczego, również ich treść w przypadku dokumentów od nr 88/04/22 do nr 110/4/2022 i 1/01/2023 do nr 7/03/2024, to wpis w rubryce „System certyfikacji” o treści „Raport LK4100/4101” oraz zignorowanie zmiany wzoru świadectw jakości, która nastąpiła 31 grudnia 2022 r. w momencie wejścia w życie rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z 23 grudnia 2022 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2843). Ponadto ww. dokumenty jak uprzednio wykazano nie zawierały wyjaśnień wymaganych zarówno w obecnym jak i poprzedzającym go wzorze świadectw jakości.

W przypadku świadectw jakości z 2022 r. od nr 111/4/22 do nr 29/12/22 wskazano system jako certyfikacji „Badania przeprowadzone przez niezależne, akredytowane laboratoria”. W treści dokumentu nr 27/10/22 z 29 października 2022 r. w rubryce nr 5 po przytoczonych powyżej słowach dopisano odręcznie: „nr certyfikatu lub sprawozdania lub nr świadectwa od dostawcy”. Ponadto w dokumentach tych widoczne jest, że powstały w wyniku przerobienia pochodzącego prawdopodobnie z maja 2022 r. „bazowego” egzemplarza świadectwa jakości paliw stałych przez zastępowanie oryginalnego numeru dokumentu wpisywanym odręcznie numerem świadectwa jakości.

Prezes UOKiK w świetle powyższych ustaleń odmówił wiarygodności przedłożonym przez stronę 13 czerwca 2024 r. świadectwom jakości znajdującym się w aktach D/KA.NR.8361.42.2024. Dokumenty te jako wystawione następczo nie mogą stanowić potwierdzenia faktu wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie, ponieważ ustawodawca określił moment wykonania tego obowiązku. Nie jest również możliwe usunięcie skutków naruszenia obowiązku z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie, gdyż przepis ten chroni prawo konsumenta nabywcy do uzyskania rzetelnej i zgodnej ze stanem faktycznym informacji o cechach użytkowych nabywanego paliwa stałego. Świadectwo jakości ma umożliwić porównanie walorów użytkowych dostępnych na rynku rodzajów węgla kamiennego. Z powyższych względów informacje te konsument winien otrzymać najpóźniej w momencie nabycia paliwa stałego, tj. w momencie, w którym przedsiębiorca wprowadza do obrotu paliwo stałe w rozumieniu przepisów ustawy o systemie.

Strona w treści odwołania sformułowała wniosek o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania 3 osób wymienionych w treści ww. pisma na okoliczność wystawiania świadectw jakości i ich przekazywania nabywcom, a także dostępności informacji o jakości oferowanych paliw stałych na tablicy ogłoszeniowej firmy.

Prezes UOKiK po ponownym przeprowadzeniu postępowania na podstawie art. 78 § 2 Kpa postanowił o nieuwzględnieniu wniosku dowodowego strony, ponieważ dotyczy on okoliczności już stwierdzonych innymi dowodami. W pierwszej kolejności należy tu wskazać protokół nr akt kontroli D/KA.NR.8361.42.2024 oraz znajdujący się w aktach kontroli protokół przesłuchania w charakterze strony umocowanego na podstawie aktu notarialnego Repertorium A numer 1514/2018 Pełnomocnika przedsiębiorcy. Pełnomocnik przedsiębiorcy podał do protokołu przesłuchania: „ Oświadczam, że nie sporządzałem świadectw jakości paliw stałych jednakże przekazywałem kserokopię świadectwa jakości dostawcy na żądanie Klienta do danego sortymentu węgla.”

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 10 § 1 Kpa poprzez uniemożliwienie stronie czynnego udziału w postępowaniu, Prezes UOKiK po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie. W pierwszej kolejności należy wyjaśnić, że Strona stawiając ten zarzut nie wskazuje, że zarzucane naruszenie uniemożliwiło jej dokonanie konkretnie wskazanych czynności procesowych. Natomiast z akt postępowania Wielkopolskiego WIIH wynika, że zawiadamiając Przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej z tytułu naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie poinformował o okolicznościach faktycznych i prawnych mających wpływ na ustalenie jego praw i obowiązków. W treści pisma organ pierwszej instancji pouczył Stronę o uprawnieniach wynikających z art. 10 § 1 Kpa. Ponadto organ wezwał Stronę do przestania informacji o wielkości obrotu z działalności lub wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok kontroli. Pismo doręczono 20 maja 2024 r.

Przedsiębiorca w piśmie opatrzonym datą 3 czerwca 2024 r., nadanym w placówce pocztowej 6 czerwca 2024 r., które wpłynęło do siedziby Wielkopolskiego WIIH 7 czerwca 2024 r. poinformował o wysokości przychodu uzyskanego w 2023 r. Poza powyższą odpowiedzią na wezwanie organu, Strona nie dokonywała innych czynności w toku niniejszego postępowania. W świetle powyższego zarzut strony jest bezpodstawny i Prezes UOKiK postanowił o jego nieuwzględnieniu.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 8 Kpa, poprzez prowadzenie postępowania organu w sposób naruszający zaufanie przedsiębiorcy do organów administracji publicznej, Prezes UOKiK po ponownym przeprowadzaniu postępowania stwierdził, że jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie. Z zasady wyrażonej w art. 8 Kpa wynika przede wszystkim wymóg prowadzenia postępowania w taki sposób, aby pogłębić zaufanie obywateli do organów Państwa oraz świadomość i kulturę prawną obywateli. W celu realizacji tej zasady konieczne jest przede wszystkim ściśle przestrzeganie prawa, zwłaszcza w zakresie dokładnego wyjaśnienia okoliczności sprawy, konkretnego ustosunkowania się do żądań i twierdzeń stron oraz uwzględnienia w decyzji zarówno interesu społecznego, jak i słusznego interesu obywateli, przy założeniu, że wszyscy obywatele są równi wobec prawa. Zdaniem Prezesa UOKiK obowiązek ten został w pełni zrealizowany. Potwierdza to zgromadzony w tej sprawie materiał dowodowy, z którego wynika, że organy administracji prowadzące postępowanie w tej sprawie działały na podstawie i w ramach przyznaných im ustawowo kompetencji. W pierwszej kolejności należy tu wskazać upoważnienie do przeprowadzenia kontroli, które zawierało wskazanie podstawy prawnej oraz zakres

przedmiotowy kontroli. Z treści protokołu kontroli wynika, że czynności podjęto po wręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli oraz okazaniu legitymacji służbowych osobie upoważnionej do reprezentowania kontrolowanego przedsiębiorcy. Ustalenia zawarte w protokole kontroli znajdują odzwierciedlenie w materiale dowodowym zgromadzonym w aktach kontroli. Zgodność z prawem podejmowanych przez Wielkopolskiego WIIH działań potwierdza również zawiadomienie o wszczęciu postępowania z 17 maja 2024 r. jak i treść zaskarżonej decyzji wydanej 17 czerwca 2024 r., która zawiera wszystkie wymagane prawem elementy.

W świetle powyższego zarzut Strony jest bezpodstawny i Prezes UOKiK postanowił o jego nieuwzględnieniu.

W treści odwołania Strona zarzuca rażące naruszenie przepisów art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 Kpa, co nastąpiło poprzez poczynienie ustaleń niezgodnych ze stanem faktycznym.

Prezes UOKiK po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że zarzut jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie. Z akt sprawy wynika, że Strona jako przedsiębiorca wprowadzający do obrotu w kontrolowanej placówce paliwa stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW nie realizowała obowiązku wystawiania świadectw jakości, o których mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie. W konsekwencji Przedsiębiorca nie przekazywał potwierdzonych za zgodność z oryginałem kopii świadectw jakości paliw stałych nabywcom oraz nie przechowywał ich przez okres 2 lat licząc od daty ich wystawienia. Powyższe ustalenie wynika ze zgromadzonego w aktach kontroli materiału dowodowego w tym z treści zeznania Pełnomocnika przesłuchanego w charakterze strony. Przedsiębiorca nie kwestionował ustalonego stanu faktycznego, ponieważ nie wniósł uwag bezpośrednio do protokołu ani nie wniósł ich na piśmie w terminie 7 dni od daty przedłożenia protokołu do podpisu. Wielkopolski WIIH stwierdził, że ustalony stan faktyczny spełnia dyspozycję art. 35a pkt 9 lit. ustawy o systemie, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwa stałe, który wbrew obowiązkowi nie wystawia wymaganych prawem świadectw jakości. Organ pierwszej instancji ustalając wymiar kary za wartość paliw stałych wprowadzanych do obrotu w dniu rozpoczęcia kontroli organ pierwszej instancji przyjął wartość partii węgla kamiennego w sortymencie ekogroszek - nazwa handlowa groszek plus, z której pobrano próbki do badań. Zgodnie z deklaracją strony wartość paliw stałych wprowadzanych do obrotu w momencie wszczęcia kontroli nie przekraczała kwoty 200.000,00 zł, w związku z czym wymierzona kara winna się zawierać w przedziale od 10.000,00 do 25.000,00 złotych. Ustalając wysokość kary organ pierwszej instancji uwzględnił także przesłanki, o których mowa w art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, czyli dotychczasową działalność przedsiębiorcy tj., że w zakresie przestrzegania przepisów ustawy o systemie był kontrolowany po raz pierwszy. Ponadto organ pierwszej instancji uwzględnił udzieloną przez stronę informację o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w 2023 r. poprzedzającym rok kontroli, która wpłynęła do jego siedziby 7 czerwca 2024 r. W konsekwencji Wielkopolski WIIH wymierzył administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł. Kwota tej kary pieniężnej mieści się w dolnej granicy przewidzianej w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie.

Prezes UOKiK po ponownym przeprowadzeniu postępowania zważywszy, że wyrażona w art. 7 Kpa zasada postępowania administracyjnego odnosi się w równym stopniu do zakresu i wnikliwości postępowania wyjaśniającego i dowodowego, jak i do stosowania

norm prawa materialnego, to jest do całokształtu przepisów prawnych służących załatwieniu sprawy. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, pozwalał na pełną i dogłębną analizę sprawy. Z kolei, wyrażony w art. 77 § 1 Kpa obowiązek zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego przez organ administracji publicznej należy rozumieć w ten sposób, że organ albo czyni to z własnej inicjatywy, jeżeli uważa za konieczne do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy, albo gromadzi w aktach sprawy dowody wskazane lub dostarczone przez stronę, jeżeli mają one znaczenie dla sprawy (co podlega ocenie organu). Analiza materiału dowodowego zebranego w tej sprawie wskazuje, że powyższe zasady zostały w pełni zrealizowane. Zgodnie z art. 80 Kpa organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona. Zdaniem Prezesa UOKiK organy administracji publicznej rozpatrujące tą sprawę dokonały swobodnej oceny dowodów, a wyciągnięte wnioski wynikają logicznie ze zgromadzonego materiału dowodowego, co czyni zarzut Strony bezpodstawnym.

Prezes UOKiK przeprowadzając ponownie postępowanie przeanalizował również, czy zgromadzony materiał dowodowy zawiera podstawy do zastosowania normy z art. 189f Kpa, czyli do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu.

Prezes UOKiK wyjaśnia, że zastosowanie instytucji z art. 189f Kpa jest możliwe w sytuacji, gdy fakt popełnienia deliktu administracyjnego jest oczywisty i wystąpiły okoliczności, o których mowa w art. 189f § 1 albo § 2 Kpa. Z protokołu nr akt kontroli D/KA.NR.8361.42.2024 znajdującego w materiale dowodowym sprawy wynika niewątpliwie, że Strona wprowadzała do obrotu paliwa stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW. Z dokumentu tego wynika również, że w momencie wprowadzania do obrotu ww. paliw stałych Strona nie wystawiała świadectw jakości paliw stałych. Natomiast na żądanie klienta przekazywała kopię świadectwa jakości otrzymanego od dostawcy danego sortymentu węgla kamiennego. Dokument sporządzony w przepisanej formie przez powołany do tego organ państwowy w zakresie jego działania, stanowi więc dowód, tego co zostało w nim urzędowo stwierdzone w myśl art. 76 § 1 Kpa. Jak trafnie wyjaśnił Naczelny Sąd Administracyjny orzekając w innej sprawie: „Wprawdzie szczególna moc dowodowa dokumentu urzędowego nie wyklucza możliwości przeprowadzenia przeciwdowodu, co wymaga aktywności kwestionującego treść dokumentu urzędowego (por. wyrok NSA z dnia 29 września 2020 r. sygn. akt II GSK 18/18). Protokół nr akt kontroli D/KA.NR.8361.42.2024 został sporządzony i odczytany w kontrolowanej placówce 7 marca 2024 r. Pełnomocnik strony umocowany notarialnie podpisał protokół kontroli bez uwag. Strona nie skorzystała z możliwości wniesienia uwag do protokołu kontroli na piśmie. Również w toku postępowania administracyjnego prowadzonego przez Wielkopolskiego WIIH w przedmiocie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. a z tytułu naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie, Strona nie kwestionowała ustaleń zawartych w protokole kontroli. W toku ww. postępowania Strona w odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu kontroli przesała informację o wielkości osiąganego przychodu. Zarzut błędnych ustaleń faktycznych przedsiębiorca podniósł w treści odwołania od decyzji Wielkopolskiego WIIH z 17 czerwca 2024 r. wymierzającej karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł. Zdaniem Prezesa UOKiK ze zgromadzonego w tej sprawie materiału dowodowego niewątpliwie wynika, że ziszcza się przesłanka zastosowania sankcji z art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie, ponieważ nie ulega wątpliwości, że strona popełniła delikt administracyjny

polegający na uchybieniu obowiązkowi wystawiania świadectw jakości paliw stałych, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie.

W związku z powyższym Prezes UOKiK przeanalizował zgromadzony w tej sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Przepis ten wskazuje wprost, jakie przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a
- 2) strona zaprzestała naruszania prawa.

Prezes UOKiK stwierdził, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Ustawodawca w celu zapewnienia kompletności, jednolitości i czytelności wystawianych świadectw jakości określił wzór dokumentu świadectwa jakości. Stąd w sytuacji, gdy wymagane prawem świadectwa jakości paliw stałych nie były wystawiane nie można mówić o znikomej wadze naruszenia prawa. Za wykonanie obowiązku wystawiania świadectw jakości nie może zostać uznana stosowana przez Stronę praktyka przekazywania na żądanie nabywcy świadectwa jakości otrzymanego przez nią od dostawcy danego paliwa stałego, czy wywieszanie na terenie placówki w ogólnodostępnym miejscu informacji o parametrach jakościowych wprowadzanych do obrotu paliw stałych. Gdyby ustawodawca dopuszczał możliwość zastępowania świadectwa jakości paliw stałych innymi dokumentami poświadczającymi wartości parametrów jakościowych danego paliwa stałego to wskazałby, to w ustawie jako okoliczność łagodzącą lub zwalniającą od wymierzenia sankcji na podstawie art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie. Tymczasem żaden przepis ustawy o systemie nie wprowadza takiej możliwości. Zważywszy zatem na treść art. 35a pkt 9 lit. a, w sytuacji, gdy przedsiębiorca uchybia obowiązkowi wynikającemu z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, organ administracji działa w ramach decyzji związanej, jest zobligowany do wymierzenia kary pieniężnej. W związku z powyższym słusznie i zgodnie z prawem Wielkopolski WIIH stwierdził, że na gruncie tej sprawy nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa.

W materiale dowodowym tej sprawy brak jest również informacji świadczących, że Strona zaprzestała naruszania prawa. Okoliczność, ta nie wynika również z faktu znanego organowi odwoławczemu z urzędu, tj. złożenia świadectw jakości w innym postępowaniu dotyczącym obowiązku, o którym mowa w art. 13 ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego (Dz. U. z 2024 r. poz. 507), dalej zwana: „ustawą o szczególnych rozwiązaniach”. Przesłanki, o których mowa w przepisie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa muszą zostać spełnione łącznie, a w tej sprawie nie ziszcila się żadna z nich. Wielkopolski WIIH w treści zaskarżonej decyzji wykazał, że na Stronę za to samo zachowanie tj. niewystawienie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego, nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjna kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Prezes UOKiK rozpatrując odwołanie strony stwierdził, że organ pierwszej instancji słusznie i zgodnie z prawem ustalił, że w tej sprawie nie spełniły się przesłanki uzasadniające

zastosowanie instytucji, o której mowa w art. 189f § 1 Kpa, czyli obligatoryjnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu.

Prezes UOKiK przeprowadzając ponownie postępowanie przeanalizował materiał dowodowy w celu sprawdzenia, czy zaistniały podstawy do zastosowania fakultatywnego odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, o którym mowa w art. 189f § 2 Kpa. Przepis ten stanowi, że w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia, że zgodnie z treścią art. 6c ust. 1 ustawy o systemie wystawienia świadectwa jakości winno nastąpić w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego. Skoro ustawodawca dokładnie określił moment wykonania obowiązku (wprowadzenie paliwa stałego do obrotu), to nie jest możliwe następcze wykonanie tego obowiązku. Wynika stąd, że w przypadku obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie nie jest możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa. Należy również rozróżnić zakresy pojęć „zaprzestanie naruszania prawa” i „usunięcie skutków naruszania prawa”. Zaprzestanie naruszania prawa w realiach tej sprawy miałyby miejsce, gdyby Strona przed wszczęciem kontroli rozpoczęła wystawianie świadectw jakości paliw stałych w momencie wprowadzania ich do obrotu. Za zaprzestanie naruszania prawa można by uznać sytuację, gdy przedsiębiorca na skutek kontroli rozpoczyna praktykę wystawiania świadectw jakości paliw stałych w momencie ich wprowadzenia do obrotu. Zważywszy, że dobrem chronionym przez art. 6c ust. 1 ustawy o systemie jest prawo konsumenta / nabywcy paliw stałych do uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat produktu, nie jest możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa. Następcze wystawienie świadectw jakości i wysłanie ich do nabywców nie spełni również celów przyświecających wprowadzeniu do systemu prawa obowiązku wystawiania świadectw jakości, tj. uporządkowania rynku paliw stałych. W związku z powyższym, po ponownym przeprowadzeniu postępowania Prezes UOKiK stwierdził, że w tej sprawie nie zaistniały okoliczności, o których mowa w art. 189f § 2 Kpa. Nie spełniły się zatem przesłanki do fakultatywnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu, o których mowa w art. 189f § 3 Kpa.

Podsumowując, w ocenie Prezesa UOKiK, okoliczności wskazane w treści odwołania Strony, nie stanowią przesłanek do stwierdzenia nieważności lub uchylecia zaskarżonej decyzji Wielkopolskiego WIIH z 17 czerwca 2024 r. sygn. D/KA.NR.8361.42.2024.

W związku z powyższym, wymierzoną administracyjną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, którego numer wskazano w zaskarżonej decyzji Wielkopolskiego WIIH, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od Strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, Strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1, ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

- 1) [.....]
- 2) Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej